

[Clausager.]

men man skal jo igennem med det. Jeg minder om, at vi i Fjor stillede Forslag om en Forøgelse af Ølskatten og Spiritusomsætningskatten. Det er muligt, at vi bør tage dem op igen og ikke lade den her fornødne Skatteindtægt alene hvile paa direkte Skatter, men at det er klogt at gaa til en Omlægning af Skatteforholdene, saaledes at Staten derved tager mere paa sig til Lettelse for Kommunerne, imod at vi skaffer Staten Dækning for Merudgiften gennem Love, som her er fremsat, staar mig klart. Nu antager jeg, at Skatterne, baade de direkte og de indirekte, vil give flere Penge, end der er budgetteret paa Finanslovsforslaget, saa det er muligt, at vi ikke skal saa højt op, som Talen er om her, men en Del Penge skal selvfølgelig skaffes til Veje.

Om Enkelthederne i de foreliggende Lovforslag skal jeg ikke sige meget. Jeg har sagt, at Gældssaneringsydelsen er unødvendig, den behøver vi ikke. Hvad derimod den overordentlige Indkomstskat til Staten angaar, Merindkomstskatten og Tillægsskatten, skal jeg ikke sige meget om Enkeltheder. Det er noget, man bedst kan drøfte i et Udvalg, og et saadant bliver formodentlig nedsat. Men jeg kan sige i al Almindelighed, at Merindkomstskatten kan vi selvsagt ikke have noget imod, da vi jo har bragt den paa Tale allerede for længe siden. Naar vi har det, saaledes som vi har haft det i nogen Tid, at Staten begunstiger visse Erhverv og Personer stærkt, og de som Følge deraf tjener mange flere Penge, end de plejer, er det i Sandhed ikke unaturligt i en Krisetid at belaste dem med betydeligt større Skatter og lade dem betale en Del for den Begunstigelse, de nyder. Ved Statsforanstaltninger er der sket det, at vi har gavnet visse Erhverv umaadelig meget, det ved man jo. Den danske Hjemmeindustri, der har sin Afsætning paa det hjemlige Marked, har gennemgaaende — der kan være Undtagelser — tjent meget paa Selvforsyningspolitikken, paa Afspærringspolitikken. Gennem Valutalovgivningen, og ikke mindst som den har udviklet sig gennem Aarene, tjenes der store Penge, netop paa Grund af Afspærringen.

Man behøver blot at se paa Indtægternes Stigning i København og enkelte større Byer og ude paa Landet. Det er altsaa rimeligt, at vi tager en Merindkomstskat. Bedst vildt det selvfølgelig være at fjerne Grunden til denne Ulighed, men det vil Regeringen jo ikke; sidste Valg stod oven i Købet hovedsagelig om Valutaloven og Valutapolitikken. Bedst var det at

fjerne Urimelighederne saa godt, man kunde, det vilde være at kurere paa Sygdommen; men det vil man altsaa ikke, og saa er det i anden Række bedre end ingenting at kurere paa Sygdommens Symptomer, at udligne gennem Skatten, og det er vi gaaet med til i Mangel af bedres Havelse.

Men selv om vi er enige om det rigtige i at tage en saadan Merindkomstskat, skal jeg villigt indrømme, at den er noget lettere at snakke om end at praktisere, det er sandt. Det har vist sig, vi har Erfaringer for, at der kommer mange praktiske Vanskeligheder for Dagen, naar den sættes i Gang, og jeg er endda noget tilbøjelig til at tro, at det maaske vil blive værre denne Gang end sidste Gang, vi havde den; det var under Krigstiden, hvor næsten alle tjente, nu er Borgerne derimod delt op i nogle, der tjener stærkt, og andre, der tjener meget mindre. For at nævne en enkelt Ting, der har nogen Betydning, vil jeg først sige, at de 3 Aar, der er foreslaaet som Udgangspunkt, er efter min Mening saa forkert valgt, som de vel kan være. Det er de 3 værste Kriseaar, der er valgt, og tænker vi os en Købmand, som netop i de Aar har tabt ikke saa faa Penge ved Kunder og altsaa har haft unormal lav Indtægt i disse Aar, men som derefter kommer op igen paa normal Indtægt, saa skal han straffes for det. Det er dog meningsløst. Jeg synes nok, man maa være enig om, at man som Udgangspunkt, som Maalestok for, om en Mand har Merindtægt eller ikke, saa vidt muligt maa sørge for at finde virkelig normale Aar. Og endelig skal jeg sige, at den Mand, der har haft en jævnt stigende Indtægt, fordi han bliver ældre, fornuftigere og dygtigere og har gjort sine Erfaringer, kan ogsaa blive ramt af denne Lov, og det var egentlig heller ikke Meningen. Endvidere: den Mand, der har en ujævn Indtægt og tilfældigvis har haft en lille Indtægt i de Aar, der tages som Udgangspunkt, men en stor Indtægt siden, kommer til at lide sammenlignet med den Mand, der har en stor Indtægt gennem hele Aarrækken, hvad der heller ikke var Meningen. Derfor vil jeg ogsaa sige, at naar man gaar til en Merindkomstskat, er det rimeligt at have en Tillægsskat ved Siden af, thi den udjævner i nogen Grad de Skævheder, der kan komme ved Merindkomstskatten, og naar det er foreslaaet som her i Forslaget, at man kun tager den største af dem, medens den anden falder bort, hjælper det en Smule.

Jeg finder det rigtigt, at Merindkomstskatten begynder ret højt oppe ved for-